

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

900

Ustavni sud Republike Hrvatske, u sastavu Jasna Omejec, predsjednica, te suci Mato Arlović, Marko Babić, Snježana Bagić, Slavica Banić, Mario Jelušić, Ivan Matija, Antun Palarić, Aldo Radolović i Duška Šarin, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenuo Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Područni ured Vinkovci, zastupan po Darku Lovriću, višem stručnom savjetniku za pravne poslove, na sjednici održanoj 18. ožujka 2015. donio je

RJEŠENJE

I. Ustavna tužba se odbacuje.

II. Ovo rješenje objavit će se u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Pravodobnu i dopuštenu ustavnu tužbu podnio je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Područni ured Vinkovci (u daljnjem tekstu: podnositelj ili HZZO), zastupan po Darku Lovriću, višem stručnom savjetniku za pravne poslove.

Ustavna tužba podnesena je protiv presude Županijskog suda u Vukovaru broj: GŽ-2039/09-2 od 25. ožujka 2010., kojom je odbijena žalba podnositelja i potvrđena presuda Općinskog suda u Vukovaru broj: P-820/09-6 od 2. rujna 2009. Prvostupanjskom presudom odbijen je u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev podnositelja protiv tuženika »Sunce« osiguranje d.d. Zagreb radi isplate novčanog iznosa od 2.390,27 kuna s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama pobliže navedenim u izreci navedene presude, uz naknadu parničnog troška.

2. Ustavni sud je tijekom ustavnosudskog postupka od podnositelja zatražio očitovanje radi utvrđenja njegove opće pravne sposobnosti da bude nositelj temeljnog ljudskog prava u ustavnosudskom postupku. Od podnositelja je traženo da navede činjenice koje pokazuju da je u postupku koji je prethodio ustavnosudskom vodio spor koji se odnosio na privatnopravno, a ne javnopravno područje njegova djelovanja, to jest da je vodio spor u kojem je bila riječ o njegovoj imovini u smislu privatnog, a ne javnog prava.

Podnositelj je podneskom od 12. veljače 2013. dostavio svoje očitovanje u kojem je istaknuo:

»Predmetnu ustavnu tužbu podnijeli smo iz razloga istog postupanja u cijelom Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje.

U pravnim stvarima istog činjeničnog stanja i pravne osnove Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje podnosio je ustavne tužbe po kojima je naslovni sud donosio odluke o usvajanju istih.

Tako je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Područni ured Zagreb podnio ustavnu tužbu kojom osporava akt Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-6822/08 od 24.01.2012. Ustavni sud usvojio je tužbu i donio odluku broj U-III-2177/2012 od 11. srpnja 2012.

Osim ove odluke Ustavni sud donio je odluke i po drugim ustavnim tužbama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje kojim su osporavane presude županijskih sudova kojim su potvrđene presude općinskih sudova po kojim je podnositelj ustavne tužbe bio odbijen sa zahtjevima za isplatu novčanih iznosa na ime regresnog potraživanja.

U navedenim predmetima Ustavni sud donio je odluke broj: U-III-65084/2009 od 22. veljače 2012., U-III-804/2011 od 11. srpnja 2012., U-III-1911/2011 od 11. srpnja 2012., U-III-3787/2011 od 11. srpnja 2012., U-III-65084/2009 od 22. veljače 2012., U-III-5230/2008 od 22. veljače 2012.

Slijedom navedenog zbog očekivanog jednakog postupanja Ustavnog suda podnesena je i predmetna ustavna tužba.«

II. PRIGOVORI PODNOSITELJA

3. Podnositelj u ustavnoj tužbi navodi da su mu navedenim sudskim presudama povrijeđena ustavna prava zajamčena člancima 14. stavkom 2. i 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.).

U kratkoj ustavnoj tužbi podnositelj navodi osporene presude, te ističe da sudovi prilikom donošenja odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva nisu uzeli u obzir stajalište koje je Ustavni sud izrazio u odluci broj: U-III-190/2006 od 9. siječnja 2008., »prema kojoj tužiteljeva potraživanja u ovakvim predmetima zastarijevaju u općem zastarnom roku od 5 godina«. Navodi da sudovi nisu u obrazloženju spomenuli navedenu odluku Ustavnog suda, a nisu se ni očitovali na taj žalbeni razlog podnositelja.

Ustavnom sudu predlaže usvajanje ustavne tužbe i ukidanje presude Županijskog suda u Vukovaru.

III. OCJENA USTAVNOG SUDA

4. Članci 24. stavak 1. i 44. stavak 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti (»Narodne novine« broj 150/08., 71/10., 139/10., 22/11., 84/11., 12/12., 35/12. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-4633/2010, 70/12., 144/12. i 82/13.) glase:

»Članak 24.

Zdravstvena djelatnost je djelatnost od interesa za Republiku Hrvatsku koja se obavlja kao javna služba i koju po stručno-medicinskoj doktrini i uz uporabu medicinske tehnologije obavljaju zdravstveni radnici pri pružanju zdravstvene zaštite, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

(...)«

»Članak 44.

Državni zdravstveni zavod, kliniku kao samostalnu ustanovu, kliničku bolnicu i klinički bolnički centar može osnovati Republika Hrvatska.

(...)«

5. Tijekom ustavnosudskog postupka utvrđeno je da su presude, koje ustavnom tužbom osporava podnositelj, donesene u parničnom postupku u kojem se odlučivalo o imovini podnositelja koja je bila povezana s njegovom javnopravnom zadaćom.

Podnositelj je, naime, javnopravna osoba (ustanova) koje je osnivač (u smislu članka 44. stavka 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti) Republika Hrvatska. Sa svojim osnivačem, Republikom Hrvatskom, podnositelj je u obavljanju zdravstvene djelatnosti kao javne službe organizacijski i funkcionalno usko povezan.

6. Ustavni sud napominje da, unatoč tome što javnopravna tijela imaju opću pravnu sposobnost biti stranke u postupcima pred sudovima, to ne znači automatski da imaju i sposobnost biti nositelji zaštite ustavnih prava u ustavnosudskom postupku. Slijedom navedenog, Ustavni sud ističe da je pitanje prava na podnošenje ustavne tužbe od strane Republike Hrvatske razmatrano u više slučajeva postupanja Ustavnog suda u okviru njegove nadležnosti pružanja konkretne ustavnopravne zaštite.